

ZARZĄDZENIE MINISTRA ENERGETYKI

z dnia 29 czerwca 1954 r.

w sprawie trybu ustalania cen na produkty nietypowe i nietypowe usługi wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Energetyki i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 września 1953 r. w sprawie przekazania właściwym ministrom uprawnień do ustalania cen produktów nietypowych i opłat za nietypowe usługi nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1311) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za produkty (wyroby) nietypowe uważa się produkty wykonywane na indywidualne zamówienia jednostek gospodarki uspołecznionej, nie objęte obowiązującymi cennikami, których produkcja ma charakter niepowtarzalny, jednostkowy lub małoseryjny, wymaga opracowania nowych receptur lub które wykonywane są według warunków technicznych określonych indywidualnie przy każdym zamówieniu.

2. Za usługi nietypowe uważa się roboty przemysłowe i usługi nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami).

§ 2. 1. Podstawą do ustalenia cen produktów lub usług, o których mowa w § 1, jest kalkulacja planowanego kosztu własnego sporządzona przez dostawcę (wykonawcę) według obowiązujących wzorów kalkulacji.

2. Kalkulacja powinna być oparta na ścisłych danych technicznych, a w szczególności na rysunkach, szkicach i wzorach, na których podstawie dział głównego technologia przedsiębiorstwa wyznacza ilość i rodzaj materiałów podstawowych oraz czas robocizny bezpośredniej, potrzebnych na wytworzenie danego produktu nietypowego lub wykonanie usługi nietypowej. Wyznaczenie ilości i rodzajów materiałów podstawowych powinno w miarę możliwości być dokonane w oparciu o obowiązujące normy zużycia materiałowego, a robocizny bezpośredniej — w oparciu o normy czasowe obróbki i montażu części w poszczególnych fazach produkcyjnych.

3. Komórka planowania przedsiębiorstwa na podstawie otrzymanego materiału, o którym mowa w ust. 2, ustala planowany koszt własny produktu lub usługi według zasad kalkulacji zawartych w obowiązujących instrukcjach, przyjmując:

1) koszt materiałów — według cen obowiązujących w dniu sporządzenia kalkulacji; narzut kosztów zakupu należy obliczyć w stosunku do wartości materiałów, wykazanej w kalkulacji; w przypadku konieczności korzystania z obróbki obcej należy w odrębnej pozycji wyszczególnić rodzaj obróbki oraz przewidzia-

ny jej koszt (na podstawie cennika lub w uzgodnieniu z przedsiębiorstwem dokonującym obróbki);

2) koszty robocizny bezpośredniej — według obowiązującego taryfikatora robót lub obowiązujących stawek płac;

3) koszty pośrednie (wydziałowe, ogólnofabryczne, koszty zaopatrzenia materiałowego i koszty zbytu uwzględniające koszty dostawy franco stacja odbiorcza) — według procentowych narzutów wynikających z planu techniczno-przemysłowo-finansowego; wyliczenie narzutów kosztów wydziałowych przeprowadza się w oparciu o planowane stawki procentowe poszczególnych wydziałów uczestniczących w wykonaniu danego produktu nietypowego lub usługi nietypowej.

§ 3. 1. Ceny na produkty i usługi nietypowe, o których mowa w § 1, ustalone będą:

1) jeżeli wartość zamówienia nie przekracza 10.000 zł — przez dostawcę (zleceniobiorcę) w uzgodnieniu z odbiorcą, z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia cenę ustala Ministerstwo Energetyki w porozumieniu z ministerstwem, któremu podlega odbiorca;

2) w innych przypadkach — przez Ministerstwo Energetyki w porozumieniu z ministerstwem, któremu podlega odbiorca.

2. W przypadku gdy odbiorca i dostawca podlegają Ministrowi Energetyki, wówczas bez względu na wartość zamówienia cenę uzgadniają strony bezpośrednio.

§ 4. Upoważnia się do decydowania w sprawie ustalenia cen, o których mowa w § 3:

1) dyrektorów zarządów energetycznych okręgów, Zarządu Przedsiębiorstw Budowy Elektrowni i Zarządu Przedsiębiorstw Budowy Sieci Ministerstwa Energetyki:

a) w razie nieosiągnięcia porozumienia przez dostawców i odbiorców co do zamówień określonych w § 3 ust. 1 pkt 1,

b) w przypadkach gdy wartość zamówienia wynosi ponad 10.000 zł, a nie przekracza 100.000 zł;

2) dyrektora Departamentu Planowania Ministerstwa Energetyki:

a) w razie nieosiągnięcia porozumienia przez dostawców i odbiorców co do zamówień określonych w § 3 ust. 2,

b) w przypadkach gdy wartość zamówienia przekracza 100.000 zł.

§ 5. W przypadku gdy wartość całego zamówienia nie przekracza 10.000 zł, dostawca (wykonawca) sporządza kalkulację, o której mowa w § 2, i przesyła w 2 egzemplarzach do odbiorcy w terminie 10 dni od daty otrzymania zamówienia. Odbiorca (zleceńodawca) zawiadamia dostawcę w terminie 7 dni od daty otrzymania kalkulacji o przyjęciu ceny lub zgłasza w tym terminie zastrzeżenia. Przyjęcie ceny przez odbiorcę następuje w drodze przesłania przez odbiorcę dostawcy 1 egzemplarza kalkulacji podpisanej przez dyrektora przedsiębiorstwa (zakładu) i głównego (starszego) księgowego. W przypadku nieprzyjęcia ceny odbiorca zgłasza zastrzeżenia do proponowanej ceny (zgłaszając poprawki i uwagi do poszczególnych pozycji kalkulacyjnych). Dostawca w terminie 5 dni od daty otrzymania zastrzeżeń (poprawek i uwag) zawiadamia odbiorcę o ich przyjęciu lub skierowaniu wniosku o ustalenie ceny w trybie określonym w § 6 pkt 1, §§ 7 i 8.

§ 6. Dostawca przesyła w terminie 10 dni od daty otrzymania zamówienia wnioski wraz z kalkulacjami, o których mowa w § 2, w 1 egzemplarzu do odbiorcy i w 4 egzemplarzach do:

- 1) właściwego zarządu określonego w § 4 pkt 1, gdy wartość zamówienia wynosi ponad 10.000 zł, a nie przekracza 100.000 zł,
- 2) Departamentu Planowania Ministerstwa Energetyki, gdy wartość zamówienia przekracza 100.000 zł.

§ 7. 1. Ministerstwo Energetyki (Departament Planowania lub zarządy określone w § 4 pkt 1) przesyła w terminie 5 dni od daty otrzymania wniosku 2 egzemplarze wniosku i kalkulacji ministerstwu, któremu podlega odbiorca, wyznaczając projektowaną wysokość ustalonej ceny. Odbiorca ze swej strony, jeżeli ma zastrzeżenia co do otrzymanej kalkulacji, powinien w tym samym terminie podać je do wiadomości swojemu ministerstwu.

2. Ministerstwo, któremu podlega odbiorca, może w terminie 10 dni od daty otrzymania wniosku zgłosić zastrzeżenia co do proponowanej ceny, przysyłając 1 egzemplarz kalkulacji z poprawkami i uwagami co do poszczególnych pozycji kalkulacyjnych. Niezgłoszenie w powyższym terminie zastrzeżenia uznaje się za dowód zaakceptowania proponowanej ceny.

3. W przypadku niezgłoszenia zastrzeżeń przez ministerstwo, któremu podlega odbiorca, lub uzgodnienia wysokości ceny Ministerstwo Energetyki (Departament Planowania lub zarządy określone w § 4 pkt 1) przesyła do dostawcy w terminie 5 dni w 2 egzemplarzach

decyzję o ustaleniu ceny. Dostawca obowiązany jest przesłać natychmiast 1 egzemplarz decyzji do odbiorcy.

§ 8. W razie zgłoszenia przez ministerstwo, któremu podlega odbiorca, zastrzeżeń Ministerstwo Energetyki (Departament Planowania lub zarządy określone w § 4 pkt 1) — jeżeli z zastrzeżeniami się nie godzi — przesyła w terminie 5 dni od daty otrzymania zastrzeżeń akta do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Kosztów i Polityki Cen), zawiadamiając o tym jednocześnie ministerstwo, któremu podlega odbiorca.

§ 9. 1. Za wyjątkowe przypadki w rozumieniu § 4 uchwały nr 701 Rady Ministrów z dnia 24 września 1953 r. w sprawie zasad ustalania cen produktów nietypowych oraz opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-94, poz. 1304 i z 1954 r. Nr A-50, poz. 684), uważa się wykonywanie nietypowych skomplikowanych remontów, kiedy warunki techniczne nie pozwalają na sporządzenie kalkulacji.

2. Limit należności (cenę orientacyjną) ustala się:

- 1) na podstawie kalkulacji wynikowych uprzednio wykonywanych już przez dostawcę podobnych robót lub usług nietypowych,
- 2) szacunkowo w oparciu o przesłanki techniczne wynikające z przybliżonej kalkulacji wstępnej.

3. Limit należności ustala dział głównego technologa (wydział techniczny, dostawcy w porozumieniu z komórką kosztów własnych).

4. Limit należności (cenę orientacyjną) ustala się bez względu na wartość całego zamówienia w trybie ustalonym w § 5, z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia stosuje się tryb przewidziany w §§ 6, 7 i 8. Ostateczne rozliczenie następuje na podstawie kalkulacji wynikowej zatwierdzonej przez Ministerstwo Energetyki w porozumieniu z ministerstwem, któremu podlega odbiorca, jednak w wysokości nie przekraczającej uzgodnionego limitu.

§ 10. W przypadkach określonych w § 3 uchwały nr 701 Rady Ministrów z dnia 24 września 1953 r. stosuje się bez względu na wartość całego zamówienia tryb przewidziany w § 5, z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia stosuje się tryb przewidziany w §§ 6, 7 i 8.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Energetyki: B. Jaszczuk